

บทที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

จากการสำรวจในพื้นที่ศึกษาในการศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการลงสำรวจโดยการสอบถามผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ศึกษาซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 4 พื้นที่ ได้แก่ ตำบลบางปู ตำบลท้ายบ้าน ตำบลแพรกษา และเขตตัวเมืองจังหวัดสมุทรปราการ ด้วยแบบสอบถามจำนวน 309 ชุด ซึ่งสามารถประมวลผลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามได้ดังนี้

5.1 ข้อสรุปผลจากการศึกษาวิจัย

5.1.1 ความคิดเห็นทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5.1

การจำแนกเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศของกลุ่มตัวอย่าง		
ชาย	143	46.30
หญิง	166	53.70
รวมทั้งสิ้น	309	100.00
ระดับอายุของกลุ่มตัวอย่าง		
อายุต่ำกว่า 20 ปี	22	7.20
20 – 35 ปี	139	45.40
35 – 60 ปี	110	35.90
51 – 65 ปี	33	10.80
อายุสูงกว่า 65 ปี	2	0.70
รวมทั้งสิ้น	306	100.00

*

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจเป็นเพศหญิง จำนวน 166 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.70 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.30 และจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย สามารถจำแนกระดับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังนี้ ระดับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 ถึง 35 ปี จำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.40 รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 35 ถึง 60 ปี จำนวน 110 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.90 รองลงมาคือช่วงอายุ 51 ถึง 60 ปี จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.80 ตามลำดับ อนึ่ง ในข้อคำถามที่สอบถามระดับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ประสงค์ให้ข้อมูลระดับอายุจำนวน 3 ราย

ตารางที่ 5.2

จำนวนผู้อยู่อาศัยในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 คน	18	5.80
2 คน	26	8.40
3 คน	71	23.10
4 คน	93	30.20
5 คน	48	15.60
มากกว่า 5 คน	52	16.90
รวมทั้งสิ้น	308	100.00

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 309 ราย จำนวนผู้ไม่แสดงความคิดเห็น 1 ราย

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย สามารถจำแนกจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุดคือจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเท่ากับ 4 คน จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.20 รองลงมาคือจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเท่ากับ 3 คน จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.10 รองลงมาคือจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 5 คน จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.60 ตามลำดับ

ตาราง 5.3
การจำแนกระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	2	0.70
ประถมศึกษา	30	9.80
มัธยมศึกษา	84	27.50
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	53	17.40
ปริญญาตรี	112	36.70
สูงกว่าปริญญาตรี	24	7.90
รวมทั้งสิ้น	305	100.00

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 309 ราย จำนวนผู้ไม่แสดงความคิดเห็น 4 ราย

ตารางที่ 5.4
การจำแนกระดับรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	48	16.30
5,001 – 10,000 บาท	49	16.70
10,001 – 15,000 บาท	81	27.60
15,001 – 20,000 บาท	33	11.20
20,001 – 25,000 บาท	33	11.20
25,001 บาทขึ้นไป	50	17.00
รวมทั้งสิ้น	294	100.00

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 309 ราย ผู้ไม่แสดงความคิดเห็น 15 ราย

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างด้านระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.70 รองลงมาคือระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.50 ตามลำดับ รองลงมาคือ ระดับ

การศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรืออนุปริญญา จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.40 ตามลำดับ (ดังแสดงในตารางที่ 5.3)

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย สามารถจำแนกระดับรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีระดับรายได้ระหว่าง 10,000 ถึง 15,000 บาท มากที่สุดจำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.60 รองลงมาคือระดับรายได้ระหว่าง 5,000 ถึง 10,000 บาท จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.70 รองลงมาคือระดับรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.30 ตามลำดับ (ดังแสดงในตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.5

การจำแนกชนิดของยานพาหนะของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทยานพาหนะของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
รถยนต์	196	63.40
รถจักรยานยนต์	122	39.50
รถจักรยาน	107	34.60
พาหนะอื่น ๆ	1	0.30
ไม่มียานพาหนะ	39	12.60

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 309 ราย

จากการสอบถามในด้านจำนวนยานพาหนะของกลุ่มตัวอย่างที่ครอบครองพบว่า กลุ่มตัวอย่างหลายรายมีชนิดของพาหนะที่ครอบครองมากกว่าหนึ่งประเภท โดยจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมียานพาหนะประเภทรถยนต์มากที่สุด โดยมีจำนวนผู้ที่มีรถยนต์ในครอบครองเท่ากับ 196 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.40 รองลงมาคือรถจักรยานยนต์ โดยมีจำนวนผู้ครอบครองเท่ากับ 122 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาคือรถจักรยาน โดยมีจำนวนผู้ครอบครองเท่ากับ 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.60 ตามลำดับ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 12.60 ไม่มียานพาหนะเป็นของตนเอง จากการสำรวจด้านการครอบครองของยานพาหนะของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ร้อยละ 87.40 ของกลุ่มตัวอย่างมียานพาหนะในครอบครอง

ตารางที่ 5.6
การจำแนกลักษณะที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะที่อยู่อาศัย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	97	31.40
ทาวน์เฮาส์หรือบ้านแถว	74	23.90
ห้องเช่า	40	12.90
ตึกแถว	29	15.90
คอนโดมิเนียมหรืออพาร์ทเมนต์	38	12.30
ที่อยู่อาศัยลักษณะอื่น ๆ	11	3.60
รวมทั้งสิ้น	309	100.00

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยวมากที่สุด โดยมีจำนวนผู้ที่อยู่อาศัยในบ้านเดี่ยวจำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.40 รองลงมาคือที่อยู่อาศัยลักษณะที่เป็นทาวน์เฮาส์หรือบ้านแถว โดยมีจำนวนผู้ที่อยู่อาศัยในทาวน์เฮาส์หรือบ้านแถวจำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.90 รองลงมาคือที่อยู่อาศัยประเภทคอนโดมิเนียมหรืออพาร์ทเมนต์ โดยมีจำนวนผู้ที่อยู่อาศัยในคอนโดมิเนียมหรืออพาร์ทเมนต์จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.30 ตามลำดับ

5.1.2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการรับรู้ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคลื่นพายุซัดฝั่ง

ในส่วนนี้จะเป็นการสอบถามถึงการรับรู้ข่าวสาร การรับรู้ภัย รวมไปถึงความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่ง ได้แก่ การรับทราบการประกาศเตือนภัยของกลุ่มตัวอย่าง สื่อที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ด้านภัยพิบัติ ความถี่ในการติดตามข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง การรับรู้ถึงลักษณะภัยคลื่นพายุซัดฝั่งของกลุ่มตัวอย่าง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างว่าอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยหรือไม่ โดยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตาราง 5.7

การจำแนกจำนวนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการอาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยคลื่นพายุซัดฝั่ง

ลักษณะของพื้นที่	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อยู่อาศัยในพื้นที่เสี่ยงภัย	129	41.70
ไม่ได้อยู่อาศัยในพื้นที่เสี่ยงภัย	89	28.80
ไม่แน่ใจ	91	29.40
รวมทั้งสิ้น	309	100.00
การรับทราบประกาศเตือนภัยของกลุ่มตัวอย่าง		
ทราบ	249	80.60
ไม่ทราบ	60	19.40
รวม	309	100.00

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าตนเองอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เสี่ยงภัยคลื่นพายุซัดฝั่งมากที่สุด จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.70 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่าตนเองอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เสี่ยงภัยคลื่นพายุซัดฝั่งหรือไม่ จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.40 และกลุ่มตัวอย่างคิดว่าตนเองไม่ได้อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยคลื่นพายุซัดฝั่งจำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.80 ตามลำดับ และจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับทราบการประกาศเตือนภัยคลื่นพายุซัดฝั่งมากที่สุด จำนวน 249 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.60 และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างไม่ทราบการประกาศเตือนภัยคลื่นพายุซัดฝั่งจำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.40 ตามลำดับ (ดังตารางที่ 5.7)

ตาราง 5.8

สื่อที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ด้านภัยพิบัติ

ชนิดของสื่อ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
วิทยุท้องถิ่น	64	20.70
หนังสือพิมพ์	182	58.90
โทรทัศน์	254	82.20

ตาราง 5.8 (ต่อ)

ชนิดของสื่อ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การประกาศเสียงตามสาย	62	20.10
อินเทอร์เน็ต	63	20.40
สื่ออื่น ๆ ได้แก่ แผ่นพับ ใบปลิว เป็นต้น	17	5.50

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 309 คน

จากการสอบถามในด้านสื่อที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ด้านภัยพิบัติ กลุ่มตัวอย่างหลายรายรับรู้ข้อมูลด้านภัยพิบัติผ่านสื่อมากกว่าหนึ่งประเภท โดยจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านภัยพิบัติจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด โดยมีจำนวนผู้รับทราบสื่อทางโทรทัศน์จำนวน 254 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.20 รองลงมาคือสื่อด้านหนังสือพิมพ์ โดยมีจำนวนผู้รับทราบสื่อหนังสือพิมพ์จำนวน 182 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.90 รองลงมาคือสื่ออินเทอร์เน็ต โดยมีจำนวนผู้รับทราบสื่ออินเทอร์เน็ตจำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.40 นอกจากนี้ยังมีสื่อด้านอื่น ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างรับทราบ ได้แก่ การบอกเล่าระหว่างเพื่อนบ้าน การได้รับใบปลิว และไปรษณีย์ เป็นต้น (ดังตารางที่ 5.8)

ตารางที่ 5.9

ความถี่ในการติดตามข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง

ความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ทุกวัน	183	59.20
2 ถึง 3 วันต่อครั้ง	73	23.60
หนึ่งสัปดาห์ต่อครั้ง	17	5.50
สองสัปดาห์ต่อครั้ง	4	1.30
หนึ่งเดือนต่อครั้ง	7	3.60
มากกว่าหนึ่งเดือนต่อครั้ง	21	6.80
รวมทั้งสิ้น	309	100.00

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับรู้ข่าวสารมากที่สุดคือ การรับรู้ข่าวสารทุกวัน โดยผู้ที่ติดตามข่าวสารทุกวันมีจำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.20 รองลงมาคือ ผู้ที่ติดตามข่าวสาร 2 ถึง 3 วันต่อครั้ง โดยมีจำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.60 รองลงมาคือ ผู้ที่ติดตามข่าวสารมากกว่าหนึ่งเดือนต่อครั้ง โดยมีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.80 ตามลำดับ (ดังตารางที่ 5.9)

ตารางที่ 5.10

การจำแนกการรับทราบของกลุ่มตัวอย่างต่อความเสียหายของภัยคลื่นพายุซัดฝั่ง

ลักษณะของการรับทราบ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ทราบเป็นอย่างดีถึงความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	224	72.50
ไม่แน่ใจ คิดว่าเป็นภัยธรรมชาติ	63	20.40
ไม่ทราบ	22	7.10
รวมทั้งสิ้น	309	100.00

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างทราบเป็นอย่างดีถึงความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินมากที่สุด โดยมีจำนวน 224 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.50 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจต่อความเสียหายของภัยคลื่นพายุซัดฝั่ง คิดว่าเป็นภัยธรรมชาติเป็นจำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.40 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างไม่ทราบถึงความเสียหายของภัยคลื่นพายุซัดฝั่ง เป็นจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.11

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภัยพิบัติคลื่นซัดฝั่งในด้านต่าง ๆ

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	SD
1) ความรุนแรงของภัยหากเกิดขึ้นจริง	3.82	1.027
2) ความเสียหายของภัยหากเกิดขึ้นจริง	4.02	1.006
3) ความเป็นไปได้ในการเกิดคลื่นพายุซัดฝั่ง	3.04	1.032
4) ความเป็นไปได้ในการเกิดน้ำท่วมภายหลังจากการเกิดคลื่นพายุซัดฝั่ง	3.44	1.054

ตารางที่ 5.11 (ต่อ)

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	SD
5) ภัยคลื่นพายุซัดฝั่งมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของท่าน	3.56	1.156
6) ข่าวสารที่ได้รับมีส่วนช่วยให้ท่านเกิดความตระหนักในภัยหรือความเสี่ยงจากคลื่นพายุซัดฝั่ง	3.60	1.031
7) การพูดคุยกับคนที่รู้จักในเรื่องภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งเป็นประจำเพื่อให้เกิดการตื่นตัวอยู่เสมอ	2.93	1.082
8) การทราบถึงช่วงระยะเวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยคลื่นพายุซัดฝั่ง	2.69	1.091
9) การหาความรู้เกี่ยวกับภัยคลื่นพายุซัดฝั่งเสมอ	2.70	1.106

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 289 คน ไม่ออกความเห็น 20 ราย

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 289 รายในด้านความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภัยพิบัติคลื่นซัดฝั่งในด้านต่าง ๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันด้านความรุนแรงของภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่ง หากเกิดขึ้นจริงพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.82 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า หากเกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งแล้ว ความรุนแรงของภัยจะอยู่ในระดับปานกลางจนถึงระดับสูง

2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันด้านความเสียหายของภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่ง หากเกิดขึ้นจริงพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 4.02 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า หากเกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งแล้ว ความเสียหายที่เกิดจากภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งจะอยู่ในระดับที่สูง

3) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันด้านความเป็นไปได้ที่จะเกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.04 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ความเป็นไปได้ในการเกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

4) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันด้านความเป็นไปได้ในการเกิดน้ำท่วม ภายหลังจากเกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.44 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ความเป็นไปได้ในการเกิดน้ำท่วมภายหลังจากการเกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

5) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันด้านอิทธิพลจากภัยคลื่นพายุซัดฝั่งต่อการดำรงชีวิตของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.56 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าตนเองได้รับอิทธิพลจากภัยคลื่นพายุซัดฝั่งอยู่ในระดับปานกลาง

6) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันด้านข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับมีส่วนช่วยให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความตระหนักของกลุ่มตัวอย่างต่อภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่ง โดยจากการสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.60 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการรับรู้ที่ได้รับทำให้ตนเองเกิดความตระหนักในภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งอยู่ในระดับปานกลาง

7) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มตัวอย่างและคนที่กลุ่มตัวอย่างรู้จักในเรื่องของภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งเพื่อให้เกิดความตื่นตัวอยู่เสมอ โดยจากการสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 2.93 คือกลุ่มตัวอย่างมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในด้านภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งในระดับที่ต่ำถึงปานกลาง

8) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันด้านการทราบถึงช่วงระยะเวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งของกลุ่มตัวอย่าง โดยจากการสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 2.69 คือกลุ่มตัวอย่างทราบถึงช่วงระยะเวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งอยู่ในระดับที่ต่ำ

9) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันด้านการหาความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งของกลุ่มตัวอย่าง โดยจากการสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 2.70 คือกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการหาความรู้เกี่ยวกับภัยคลื่นพายุซัดฝั่งในระดับที่ต่ำ

สรุปภาพรวมด้านความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าจะเกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งจริงแล้วภัยจะเกิดขึ้นรุนแรงปานกลางถึงรุนแรงมาก และมีความเสียหายที่สูง ภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งนั้นส่งผลต่อการดำรงชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในระดับปานกลาง แต่ระดับการรับรู้ถึงภัยพิบัติและความเข้าใจต่อภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับต่ำ

5.1.3 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับคลื่นพายุซัดฝั่ง

ในส่วนนี้จะเป็นการสอบถามถึงการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การเตรียมสิ่งจำเป็น การวางแผนการอพยพในกรณีเกิดคลื่นพายุซัดฝั่ง พื้นที่ที่กลุ่มตัวอย่างทำการ

วางแผนอพยพ สาเหตุที่ทำการอพยพหรือไม่อพยพของกลุ่มตัวอย่าง รวมไปถึงทัศนคติในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการอพยพ โดยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 5.12

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างในการจัดเตรียมสิ่งจำเป็นในการอพยพ

ลักษณะการเตรียมตัวด้านสิ่งจำเป็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เตรียมสิ่งจำเป็น	99	32.00
ยังไม่ได้เตรียมสิ่งจำเป็น	210	68.00
รวมทั้งสิ้น	309	100.00
ลักษณะการเตรียมตัวด้านการอพยพ		
ทำการวางแผน	93	30.10
ยังไม่ได้ทำการวางแผน	216	69.90
รวมทั้งสิ้น	309	100.00

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างในด้านการเตรียมสิ่งจำเป็นในการอพยพ พบว่าตัวอย่างส่วนมากยังไม่ได้ทำการเตรียมสิ่งจำเป็นในการอพยพ เป็นจำนวน 210 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาคือ ตัวอย่างได้เตรียมสิ่งจำเป็นในการอพยพแล้ว เป็นจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.00 ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลมาจากทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคลื่นพายุซัดฝั่งในประเด็นของความเป็นไปได้ของการเกิดคลื่นพายุซัดฝั่งที่อยู่ในระดับที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีโอกาสเกิดขึ้นต่ำ ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างยังไม่ได้ทำการเตรียมสิ่งของจำเป็น และจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างในด้านการเตรียมสิ่งจำเป็นในการอพยพ พบว่า ตัวอย่างส่วนมากยังไม่ได้ทำการวางแผนการอพยพ เป็นจำนวน 216 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.90 รองลงมาคือ ตัวอย่างได้ทำการวางแผนอพยพแล้ว เป็นจำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.10 ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลมาจากทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อคลื่นพายุซัดฝั่งในประเด็นของความเป็นไปได้ของการเกิดคลื่นพายุซัดฝั่งที่อยู่ในระดับที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีโอกาสเกิดขึ้นต่ำ ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างยังไม่ได้ทำการวางแผนการอพยพ

ตารางที่ 5.13

ความต้องการในการอพยพของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของความต้องการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำการอพยพ	266	86.10
ไม่ต้องการอพยพ	43	13.90
รวมทั้งสิ้น	309	100.00

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างในด้านความต้องการในการอพยพ พบว่า ตัวอย่างส่วนมากต้องการทำการอพยพในกรณีที่เกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่ง มากที่สุด เป็นจำนวน 266 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.10 รองลงมาคือ ตัวอย่างไม่ต้องการอพยพ เป็นจำนวน 43 ราย โดยคิดเป็นร้อยละ 13.90 ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลมาจากทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความรุนแรงและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้เกิดความต้องการอพยพในกรณีที่เกิดภัยพิบัติ แม้ว่าผลการสอบถามจะพบว่าตัวอย่างส่วนมากไม่ได้ทำการวางแผนอพยพก็ตาม

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ประสงค์จะทำการอพยพในกรณีที่เกิดภัยคลื่นพายุซัดฝั่งแล้ว จำนวน 266 ราย และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ประสงค์จะทำการอพยพ จำนวน 43 ราย ซึ่งได้ทำการแยกวิเคราะห์ในส่วนของการเตรียมการในการอพยพหรือไม่อพยพ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ประสงค์จะอพยพจะทำการวิเคราะห์ด้านลักษณะของการอพยพ วิธีการอพยพ พื้นที่ที่เลือกอพยพ สาเหตุที่เลือกอพยพ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ประสงค์จะทำการอพยพได้ดำเนินการสอบถามถึงสาเหตุที่ไม่อพยพ ซึ่งสามารถจำแนกผลได้ดังนี้

ตารางที่ 5.14

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างในการอพยพเมื่อเกิดภัย

ลักษณะของการอพยพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จะทำการอพยพทันทีเมื่อทราบประกาศ	184	59.50
จะทำการอพยพเมื่อเกิดภัยรุนแรง	82	40.50
รวมทั้งสิ้น	266	100.00

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 266 ราย

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการอพยพในกรณีที่เกิดภัยพิบัติคลื่นซัดชายฝั่ง พบว่า ตัวอย่างส่วนมากจะทำการอพยพทันทีเมื่อทราบประกาศ มากที่สุด เป็นจำนวน 184 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.50 รองลงมาคือ ตัวอย่างจะทำการอพยพเมื่อเกิดภัยรุนแรง เป็นจำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.15
พื้นที่ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะไปอพยพ

ลักษณะของการอพยพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
พื้นที่ใกล้ที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง	33	12.50
พื้นที่ในจังหวัดสมุทรปราการ	43	16.30
นอกพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ	208	78.80

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 264 ราย ไม่แสดงความคิดเห็น 2 ราย

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการอพยพกรณีที่เกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่ง พบว่า ตัวอย่างส่วนมากต้องการที่จะอพยพออกนอกพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ มากที่สุด เป็นจำนวน 208 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.80 รองลงมาคือตัวอย่างจะทำการอพยพไปยังพื้นที่อื่นในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นจำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.30 รองลงมาคือ ตัวอย่างต้องการที่จะอพยพไปยังพื้นที่ใกล้ที่อยู่อาศัยของตัวอย่าง เป็นจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ ซึ่งจากการสอบถามในส่วนของพื้นที่ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะทำการอพยพ หรือพื้นที่เป้าหมายที่เป็นพื้นที่นอกจังหวัดสมุทรปราการจะมีทั้งพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร พื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางตอนบน ภาคตะวันออก นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่เลือกอพยพไปยังอพยพไปสู่พื้นที่ที่สูง ได้แก่ สะพานลอย ทางยกระดับ ซึ่งน้ำท่วมไม่ถึงหรือที่ที่ราชการแนะนำเป็นพื้นที่อพยพ เป็นต้น

ตารางที่ 5.16

ลักษณะการเดินทางอพยพของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการเดินทางอพยพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การเดินทางเท้า	4	1.50
ยานพาหนะที่กลุ่มตัวอย่างมี	197	74.10
รถเมล์สาธารณะ	16	6.00
รถรับจ้างสาธารณะ	34	12.80
วิธีการอื่น ๆ	15	5.60
รวมทั้งสิ้น	266	100.00

จากการสอบถามถึงลักษณะการเดินทางอพยพของกลุ่มตัวอย่างนั้น ส่วนมากโดยจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการอพยพในกรณีที่เกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งในประเด็นของลักษณะการเดินทางออกจากพื้นที่พบว่า ตัวอย่างเลือกการเดินทางอพยพด้วยวิธีการใช้ยานพาหนะที่ตัวอย่างมี มากที่สุด เป็นจำนวน 197 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.10 รองลงมาคือตัวอย่างเลือกวิธีการเดินทางอพยพโดยใช้รถรับจ้างสาธารณะ เป็นจำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.80 รองลงมาคือ ตัวอย่างเลือกวิธีการอพยพด้วยวิธีการอื่น ๆ ได้แก่ เดินทางออกจากพื้นที่ด้วยพาหนะของครอบครัว การนั่งรถรับจ้างเป็นต้น เป็นจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.17

การจำแนกสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะทำการอพยพในกรณีที่เกิดภัยคลื่นพายุซัดฝั่ง

ประเภทของสาเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) เป็นพื้นที่ที่เข้าถึงได้สะดวกรวดเร็วและง่าย	109	41.10
2) เป็นพื้นที่โล่ง กว้างหรือเป็นลานโล่ง สามารถรองรับคนได้มาก	58	21.90
3) เป็นพื้นที่ที่ไม่เสี่ยงต่อภัยอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามมา	127	47.90
4) เป็นพื้นที่ที่มีความสะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวก	78	29.40

ตารางที่ 5.17 (ต่อ)

ประเภทของสาเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5) เป็นที่ที่คนทั่วไปรู้จักมักคุ้นหรือมีความคุ้นเคย	88	33.20
6) เป็นพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นพื้นที่อพยพได้หากเกิดภัยที่กินระยะเวลา เวลานาน	103	38.90
7) เป็นพื้นที่ที่ใกล้เคียงกับแหล่งให้บริการอื่นๆ รวมไปถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น อาหาร ยารักษาโรค	117	44.20
8) เหตุผลอื่น ๆ	52	19.60

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 266 คน

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ประสงค์ทำการอพยพ จำนวน 266 รายถึงสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะทำการอพยพในกรณีที่เกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่ง พบว่า สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะอพยพในกรณีที่เกิดภัยคลื่นพายุซัดฝั่งมากที่สุดคือ เป็นพื้นที่ที่ไม่เสี่ยงต่อภัยอื่นที่อาจเกิดขึ้นตามมา มากที่สุด เป็นจำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.90 รองลงมาคือ เป็นพื้นที่ที่ใกล้เคียงกับแหล่งให้บริการอื่นๆ เช่น สถานีพยาบาล สถานีตำรวจ รวมไปถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น อาหาร ยารักษาโรค เป็นจำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาคือ เป็นพื้นที่ที่เข้าถึงได้สะดวกรวดเร็วและง่าย เป็นจำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.10 ตามลำดับ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่เลือกจะทำการอพยพได้แก่ เป็นภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างมีญาติหรือคนรู้จักอยู่ในพื้นที่นั้น พื้นที่ที่อพยพมีลักษณะเป็นพื้นที่สูง หรือเป็นแหล่งพำนักอีกแห่งหนึ่ง เป็นต้น

ตารางที่ 5.18

การจำแนกสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะไม่อพยพในกรณีที่เกิดภัยคลื่นพายุซัดฝั่ง

ประเภทของสาเหตุ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1) กลุ่มตัวอย่างคิดว่าภัยที่อาจเกิดขึ้นนั้นอาจจะไม่รุนแรงจนถึงขั้น ที่จะต้องอพยพ	19	44.20

ตารางที่ 5.18 (ต่อ)

ประเภทของสาเหตุ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
2) กลุ่มตัวอย่างคิดว่า การปรับตัวให้เข้ากับพื้นที่อพยพชั่วคราวนั้น เป็นไปได้ยากหรือลำบาก	5	11.60
3) กลุ่มตัวอย่างคิดว่า การอพยพนั้นทำได้ยากลำบาก	10	23.30
4) กลุ่มตัวอย่างไม่อยากจากที่อยู่อาศัยของตน	20	46.50
5) กลุ่มตัวอย่างคิดว่าพื้นที่ที่อาศัยอยู่สามารถป้องกันภัยให้ตนเองได้	10	23.30
6) กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบว่าจะอพยพไปยังที่ใด	13	30.20
7) เหตุผลอื่น ๆ	4	9.30

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 43 ราย

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างถึงสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างไม่ทำการอพยพในกรณีที่เกิดภัยคลื่นพายุซัดฝั่ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการจากที่อยู่อาศัยของตนเอง เป็นจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างคิดว่าภัยที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะไม่รุนแรงจนถึงขั้นที่ต้องอพยพ มากที่สุด เป็นจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบว่าจะอพยพไปยังที่ใด เป็นจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.20 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ ตัวอย่างไม่มีความจำเป็นต้องอพยพเพราะคิดว่าอยู่นอกพื้นที่เสี่ยงภัย เป็นต้น

ในการสอบถามด้านความคิดเห็นในการกำหนดพื้นที่อพยพในกรณีที่เกิดภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่ง โดยสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย ซึ่งสามารถแสดงผลได้ดังนี้

ตารางที่ 5.19

ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านปัจจัยในการกำหนดพื้นที่อพยพ

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	SD
1) เป็นพื้นที่ที่เข้าถึงได้สะดวกรวดเร็วและง่าย	3.79	0.933
2) เป็นพื้นที่โล่ง กว้างหรือเป็นลานโล่ง สามารถรองรับคนได้มาก	3.61	0.967
3) เป็นพื้นที่ที่ไม่เสี่ยงต่อภัยอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามมา	3.89	0.976

ตารางที่ 5.19 (ต่อ)

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	SD
4) เป็นที่ที่มีความสะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวก	3.79	0.921
5) เป็นที่ที่คนทั่วไปรู้จักมักคุ้นหรือมีความคุ้นเคย	3.60	0.976
6) เป็นพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นพื้นที่อพยพได้หากเกิดภัยที่กินระยะเวลานาน	3.87	1.023
7) เป็นพื้นที่ที่ใกล้เคียงกับแหล่งให้บริการอื่น ๆ รวมไปถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น อาหารและยารักษาโรค	4.05	0.997

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 309 คน

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 รายในด้านของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัจจัยในการกำหนดพื้นที่อพยพในกรณีที่เกิดภัยพิบัติคลื่นซัดฝั่ง สามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจัยที่เป็นพื้นที่ที่เข้าถึงได้สะดวกและง่าย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.79 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า พื้นที่ที่เข้าถึงได้สะดวกรวดเร็วและง่ายนั้นเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจัยที่เป็นพื้นที่โล่ง กว้างหรือเป็นลานโล่ง สามารถรองรับคนได้มาก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.61 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า พื้นที่ที่เป็นพื้นที่โล่ง กว้างหรือเป็นลานโล่ง สามารถรองรับคนได้มากนั้นเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง

3) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจัยที่เป็นพื้นที่ที่ไม่เสี่ยงต่อภัยอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.89 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า พื้นที่ที่ไม่เสี่ยงต่อภัยอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามมา นั้นเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

4) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจัยที่เป็นพื้นที่ที่มีความสะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.79 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า พื้นที่ที่มีความสะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวก นั้นเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

5) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันที่เป็นพื้นที่ที่คนทั่วไปรู้จักมักคุ้น หรือมีความคุ้นเคย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.60 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นพื้นที่ที่คนทั่วไปรู้จักมักคุ้น หรือมีความคุ้นเคย นั้นเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง

6) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันที่เป็นพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นพื้นที่อพยพได้ หากเกิดภัยที่กินระยะเวลานาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.87 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นพื้นที่อพยพได้หากเกิดภัยที่กินระยะเวลานาน นั้นเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

7) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันที่เป็นพื้นที่ที่ใกล้กับแหล่งให้บริการอื่น ๆ เช่น สถานพยาบาล สถานีตำรวจ รวมไปถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน ได้แก่ อาหารและยารักษาโรค พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 4.05 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นพื้นที่ที่ใกล้กับแหล่งให้บริการอื่น ๆ เช่น สถานพยาบาล สถานีตำรวจ รวมไปถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน ได้แก่ อาหารและยารักษาโรคนั้นเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอยู่ในระดับสูง

สรุปภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่า พื้นที่อพยพควรอยู่ใกล้แหล่งให้บริการอื่น ๆ เช่นสถานพยาบาล สถานีตำรวจ รวมถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น อาหารและยารักษาโรค เป็นปัจจัยที่สำคัญในระดับสูง รองลงมาคือ เป็นพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นพื้นที่อพยพได้ในกรณีที่เกิดภัยที่กินระยะเวลานาน รองลงมาเป็นพื้นที่ที่ไม่เสี่ยงภัยอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามมา ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากค่าความแปรปรวนแล้วพบว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันต่าง ๆ นั้นค่อนข้างจะมีทัศนคติไปในทิศทางเดียวกัน

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเตรียมลักษณะของพื้นที่อพยพ เช่น พื้นที่อพยพควรเป็นพื้นที่ที่ห่างไกลจากเชื้อโรคที่อาจปะปนมากับแหล่งน้ำ เป็นต้น

5.1.4 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านความคาดหวังที่มีต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดการภัย

ในส่วนนี้เป็นการสอบถามถึงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความคาดหวังรวมถึงความต้องการที่มีต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการภัยในมุมมองด้านต่าง ๆ โดยสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5.20

ตารางที่ 5.20

ระดับของความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดการภัย

ประเภทของความคาดหวัง	ค่าเฉลี่ย	SD
1) กลุ่มตัวอย่างคาดหวังให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการซักซ้อมการหลบภัยในกรณีที่เกิดคลื่นพายุซัดฝั่ง	3.47	1.133
2) กลุ่มตัวอย่างคาดหวังให้การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการเตรียมปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ อาหาร ยารักษาโรค เพื่อให้บริการแก่ผู้อพยพเมื่อเกิดภัย	3.83	1.096
3) กลุ่มตัวอย่างคาดหวังให้มีการแสดงเส้นทางอพยพ รวมถึงพื้นที่ปลอดภัยในเขตชุมชน เพื่อให้ผู้ที่อยู่อาศัยสามารถวางแผนเพื่อเอาตัวรอดเมื่อเกิดภัยได้	3.87	1.100
4) กลุ่มตัวอย่างคาดหวังให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการตนเองในกรณีที่เกิดภัย	3.79	1.049
5) กลุ่มตัวอย่างคาดหวังให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว	3.97	1.127

หมายเหตุ: จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 309 ราย

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 ราย ในด้านของความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดการภัย สามารถสรุปได้ดังนี้

1) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านความคาดหวังให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการซักซ้อมการหลบภัยในกรณีที่เกิดคลื่นพายุซัดฝั่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.47 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการซักซ้อมการหลบภัยในกรณีที่เกิดคลื่นพายุซัดฝั่งอยู่ในระดับปานกลาง

2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านความคาดหวังให้การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการเตรียมปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ อาหาร ยารักษาโรค เพื่อให้บริการแก่ผู้อพยพเมื่อเกิดภัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.83 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังให้การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการเตรียมปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ อาหาร ยารักษาโรค เพื่อให้บริการแก่ผู้อพยพเมื่อเกิดภัยอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

3) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านความคาดหวังให้มีการแสดงเส้นทางอพยพ รวมถึงพื้นที่ปลอดภัยในเขตชุมชน เพื่อให้ผู้ที่อยู่อาศัยสามารถวางแผนเพื่อเอาตัวรอดเมื่อเกิดภัย ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.87 คือกลุ่มตัวอย่างมีความให้มีการแสดงเส้นทางอพยพ รวมถึงพื้นที่ปลอดภัยในเขตชุมชน เพื่อให้ผู้ที่อยู่อาศัยสามารถวางแผนเพื่อเอาตัวรอดเมื่อเกิดภัยได้อยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

4) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านความคาดหวังคาดหวังให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาให้ความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการตนเองในกรณีที่เกิดภัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ โดยรวมเท่ากับ 3.79 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการตนเองในกรณีที่เกิดภัยอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

5) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านคาดหวังให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมเท่ากับ 3.97 คือกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วอยู่ในระดับปานกลาง

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีความคาดหวังในด้านอื่น ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ควรมีการแจ้งเหตุเตือนภัยล่วงหน้าหรือมีการประชาสัมพันธ์เป็นระยะเพื่อให้ประชาชนเกิดความตื่นตัว ข้อมูลที่ทำการประกาศจะต้องทำการกลับกรองมาแล้ว ต้องมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนทำการประกาศ รวมถึงความคาดหวังค่าชดเชยหรือค่าประกันภัยจากภาครัฐตามสมควร เป็นต้น

5.1.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ได้แก่ ควรมีการริเริ่มการซักซ้อมการอพยพในกรณีเกิดภัยคลื่นพายุซัดฝั่ง ควรให้ความรู้ต่อประชาชนในทุกสาขาอาชีพ การประกาศเตือนภัยควรออกประกาศเตือนก่อนเกิดภัย 2 ถึง 3 วันเพื่อเตรียมการอพยพ รวมถึงเฝ้าระวังติดตามภัยอย่างสม่ำเสมอ การประชาสัมพันธ์ควรกระทำอย่างต่อเนื่อง เพราะความสนใจมีน้อยมาก

5.2 การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการสอบถามกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงได้ทำการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งของกลุ่มตัวอย่างต่อการอพยพ ซึ่งได้ผลดังนี้

ตารางที่ 5.21

ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงของภัยหากเกิดขึ้นจริงต่อการอพยพของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่างด้านความรุนแรง ของภัยหากเกิดขึ้นจริง	การอพยพ			
	ต้องการอพยพ			ไม่อพยพ
	ใกล้ที่อยู่อาศัย	ในจังหวัด	นอกจังหวัด	
น้อยที่สุด	0	2	9	2
น้อย	2	2	10	3
ปานกลาง	8	9	46	8
มาก	12	16	88	14
มากที่สุด	11	13	51	15

ตารางที่ 5.22

ความสัมพันธ์ระหว่างความเสียหายของภัยหากเกิดขึ้นจริงต่อการอพยพของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่างด้านความเสียหาย ของภัยหากเกิดขึ้นจริง	การอพยพ			
	ต้องการอพยพ			ไม่อพยพ
	ใกล้ที่อยู่อาศัย	ในจังหวัด	นอกจังหวัด	
น้อยที่สุด	0	3	6	3
น้อย	0	1	11	2
ปานกลาง	6	5	24	5
มาก	13	18	93	18
มากที่สุด	14	15	70	14

ตารางที่ 5.23

ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นไปได้ของการเกิดคลื่นพายุซัดฝั่งต่อการอพยพของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ด้านความเป็นไปได้ของการเกิด คลื่นพายุซัดฝั่ง	การอพยพ			
	ต้องการอพยพ			ไม่อพยพ
	ใกล้ที่อยู่อาศัย	ในจังหวัด	นอกจังหวัด	
น้อยที่สุด	2	4	18	2
น้อย	7	9	39	10
ปานกลาง	15	16	77	12
มาก	8	12	54	12
มากที่สุด	1	1	13	6

ตารางที่ 5.24

ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นไปได้ของการเกิดน้ำท่วมหลังจากการเกิดคลื่นพายุซัดฝั่งต่อการอพยพของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ด้านความเป็นไปได้ของการเกิด น้ำท่วมหลังจากการเกิดคลื่นพายุซัด ฝั่ง	การอพยพ			
	ต้องการอพยพ			ไม่อพยพ
	ใกล้ที่อยู่อาศัย	ในจังหวัด	นอกจังหวัด	
น้อยที่สุด	0	2	8	3
น้อย	5	6	30	7
ปานกลาง	12	14	58	7
มาก	15	18	75	15
มากที่สุด	1	2	32	10

ตารางที่ 5.25

ความสัมพันธ์ระหว่างข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับต่อการอพยพของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่างด้านข่าวสารที่ ได้รับมีส่วนช่วยให้เกิด ความตระหนักในภัยคลื่น พายุซัดฝั่ง	การอพยพ			
	ต้องการอพยพ			ไม่อพยพ
	ใกล้ที่อยู่อาศัย	ในจังหวัด	นอกจังหวัด	
น้อยที่สุด	0	2	4	6
น้อย	1	5	17	6
ปานกลาง	16	14	60	7
มาก	8	14	79	14
มากที่สุด	7	7	42	9

ตารางที่ 5.26

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตต่อการอพยพของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ด้านอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต ของกลุ่มตัวอย่าง	การอพยพ			
	ต้องการอพยพ			ไม่อพยพ
	ใกล้ที่อยู่อาศัย	ในจังหวัด	นอกจังหวัด	
น้อยที่สุด	1	3	6	7
น้อย	2	3	31	8
ปานกลาง	14	8	47	5
มาก	9	19	69	12
มากที่สุด	7	9	49	9

ตารางที่ 5.27

ความสัมพันธ์ระหว่างการพูดคุยระหว่างตัวอย่างและคนรู้จักต่อการอพยพของกลุ่มตัวอย่าง

ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างด้าน การพูดคุยกับคนรู้จักทำให้เกิด การตื่นตัวอยู่เสมอ	การอพยพ			
	ต้องการอพยพ			ไม่อพยพ
	ใกล้ที่อยู่อาศัย	ในจังหวัด	นอกจังหวัด	
น้อยที่สุด	2	5	22	10
น้อย	3	8	34	9
ปานกลาง	19	20	81	9
มาก	8	8	53	10
มากที่สุด	1	1	13	4

ตารางที่ 5.28

ความสัมพันธ์ระหว่างการทราบช่วงระยะเวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดคลื่นพายุซัดฝั่งต่อการอพยพของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ด้านการพูดคุยกับคนรู้จักทำให้เกิด เกิดการตื่นตัวอยู่เสมอ	การอพยพ			
	ต้องการอพยพ			ไม่อพยพ
	ใกล้ที่อยู่อาศัย	ในจังหวัด	นอกจังหวัด	
น้อยที่สุด	7	6	29	11
น้อย	5	8	52	11
ปานกลาง	11	18	71	6
มาก	10	9	43	3
มากที่สุด	0	0	9	42

ตารางที่ 5.29

ความสัมพันธ์ระหว่างการหาความรู้เกี่ยวกับภัยคลื่นพายุซัดฝั่งของกลุ่มตัวอย่างต่อการอพยพของ
กลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ด้านการพูดคุยกับคนรู้จักทำให้ เกิดการตื่นตัวอยู่เสมอ	การอพยพ			
	ต้องการอพยพ			ไม่อพยพ
	ใกล้ที่อยู่อาศัย	ในจังหวัด	นอกจังหวัด	
น้อยที่สุด	8	4	27	16
น้อย	6	9	44	9
ปานกลาง	13	20	82	10
มาก	6	7	38	5
มากที่สุด	0	1	12	2

จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ลักษณะของทัศนคติ
ของกลุ่มตัวอย่างในด้านที่ต่างกัน ได้แก่ ความรุนแรงของภัยหากเกิดขึ้นจริง ความเป็นไปได้ในการ
เกิดภัย และอิทธิพลของภัยคลื่นพายุซัดฝั่งต่อกลุ่มตัวอย่างในระดับที่แตกต่างกันนั้นส่งผลให้กลุ่ม
ตัวอย่างเลือกพื้นที่อพยพเหมือนกันในทุกะดับของทัศนคติและลักษณะของทัศนคติ กล่าวคือไม่
ว่าทัศนคติจะเป็นอย่างไรและอยู่ในระดับใดก็ตาม กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเลือกที่จะอพยพไปสู่นอก
พื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

5.3 สรุปผลที่ได้จากการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อภัยพิบัติคลื่นพายุซัด
ชายฝั่งในด้านของความรุนแรงของภัย ความเสียหายที่เกิดจากภัยพิบัติคลื่นพายุซัดฝั่งอยู่ในระดับ
ปานกลางถึงสูง แต่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อความเป็นไปได้ของการเกิดภัยอยู่ในระดับที่น้อย ซึ่ง
เมื่อพิจารณาถึงทัศนคติในการหาความรู้ การแลกเปลี่ยนความเข้าใจระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับคนที่
รู้จักในภาพรวมยังอยู่ในระดับที่ต่ำ

จากการวิเคราะห์ถึงการเตรียมความพร้อมในการรับมือของภัยคลื่นพายุซัดฝั่งของ
กลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากยังไม่มีเตรียมความพร้อมทั้งการเตรียมของที่จำเป็น

และการวางแผนการอพยพ ส่วนในด้านของการเลือกที่จะอพยพหรือไม่นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเลือกที่จะทำการอพยพ และจะอพยพทันทีเมื่อทราบประกาศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในช่วงของการอพยพนั้นอาจเกิดความโกลาหลได้ เนื่องจากยังไม่มี การวางแผนการอพยพเท่าที่ควร นอกจากนี้วิธีการอพยพของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเลือกใช้นานพาหนะ คิดเป็นร้อยละ 91.21 ของรูปแบบการเดินทางอพยพทั้งหมดซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบการจัดการด้านการจราจรในช่วงของการอพยพ

ในด้านความคาดหวังโดยรวมของกลุ่มประชาชนต่อการจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการภัยพิบัตินั้น กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากข้อคิดเห็นเพิ่มเติม นั้น กลุ่มตัวอย่างมีทั้งความคาดหวังการให้ความช่วยเหลือจากทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยคาดหวังให้หน่วยงานเร่งให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการออกประกาศเตือนอย่างมีความถูกต้องและแม่นยำ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างไม่ค่อยมุ่งเน้นความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากมีความล่าช้าในการดำเนินงาน